

NEUVOSTON PÄÄTÖS,
tehty 11 päivänä heinäkuuta 2006,
perustamissopimuksen 122 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhtenäisvaluutan käyttöönottamisesta
Sloveniassa 1 päivänä tammikuuta 2007

(2006/495/EY)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 122 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon komission kertomuksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin kertomuksen ⁽²⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽³⁾,

ottaa huomioon valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontuneessa neuvostossa käydyt keskustelut,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Talous- ja rahaliiton (EMU) kolmas vaihe alkoi 1 päivänä tammikuuta 1999. Brysselissä 3 päivänä toukokuuta 1998 valtion- tai hallitusten päämiesten kokoonpanossa kokoontunut neuvosto päätti, että Belgia, Saksa, Espanja, Ranska, Irlanti, Italia, Luxemburg, Alankomaat, Itävalta, Portugali ja Suomi täyttivät yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi 1 päivänä tammikuuta 1999 vaadittavat edellytykset ⁽⁴⁾.
- (2) Neuvosto teki 19 päivänä kesäkuuta 2000 päätöksen, jonka mukaan Kreikka täytti edellytykset yhtenäisvaluutan käyttöönottamiseksi 1 päivänä tammikuuta 2001 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Kertomus hyväksytty 16 päivänä toukokuuta 2006.

⁽²⁾ Kertomus hyväksytty 15 päivänä toukokuuta 2006.

⁽³⁾ Lausunto annettu 15. kesäkuuta 2006 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Neuvoston päätös 98/317/EY, tehty 3 päivänä toukokuuta 1998 perustamissopimuksen 121 artiklan 4 kohdan (*) mukaisesti (EYVL L 139, 11.5.1998, s. 30).

(*) Huomautus: asetuksen 98/317/EY nimi on tarkistettu siten, että siinä otetaan huomioon Amsterdamin sopimuksen 12 artiklan mukainen Euroopan yhteisön perustamissopimuksen artiklojen uudelleenumerointi; alun perin nimessä oli viittaus perustamissopimuksen 109 j artiklan 4 kohtaan.

⁽⁵⁾ Neuvoston päätös 2000/427/EY, tehty 19 päivänä kesäkuuta 2000 perustamissopimuksen 122 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhtenäisvaluutan käyttöönottamisesta Kreikassa 1 päivänä tammikuuta 2001 (EYVL L 167, 7.7.2000, s. 19).

- (3) Yhdistynyt kuningaskunta ilmoitti neuvostolle eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn perustamissopimuksen pöytäkirjan 1 kohdan mukaisesti, että se ei aikonut siirtyä talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen 1 päivänä tammikuuta 1999. Tätä ilmoitusta ei ole muutettu. Tanska on eräistä Tanskaa koskevista määräyksistä tehdyn perustamissopimuksen pöytäkirjan 1 kohdan ja valtion- tai hallitusten päämiesten Edinburgissa joulukuussa 1992 tekemän päätöksen mukaisesti ilmoittanut neuvostolle, että se ei osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen. Tanska ei ole pyytänyt perustamissopimuksen 122 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä aloittamista.

- (4) Ruotsia koskee päätöksen 98/317/EY nojalla perustamissopimuksen 122 artiklassa määritelty poikkeus. Vuoden 2003 liittymisasiakirjan 4 artiklan mukaisesti Kyprosta ⁽⁶⁾, Latviaa, Liettuaa, Maltaa, Puolaa, Slovakiaa, Sloveniaa, Tšekkiä, Unkaria ja Viroa koskee perustamissopimuksen 122 artiklassa määritelty poikkeus.

- (5) Euroopan keskuspankki (EKP) perustettiin 1 päivänä heinäkuuta 1998. Euroopan valuuttajärjestelmän on korvannut valuuttakurssijärjestelmä (ERM), jonka perustamisesta sovittiin valuuttakurssimekanismin perustamisesta talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa 16 päivänä kesäkuuta 1997 annetulla Eurooppa-neuvoston päätöslauselmalla ⁽⁷⁾. Talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen valuuttakurssimekanismia (ERM II) koskevista toimintamenetelyistä määrätään talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen valuuttakurssimekanismia koskevista toimintamenetelyistä 1 päivänä syyskuuta 1998 tehdyssä Euroopan keskuspankin ja euroalueen ulkopuolisten jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien välisessä sopimuksessa ⁽⁸⁾.

- (6) Poikkeuksen kumoamisesta asianomaisten jäsenvaltioiden osalta määrätään perustamissopimuksen 122 artiklan 2 kohdassa. Mainitun artiklan mukaan komissio ja EKP antavat neuvostolle kertomuksen 121 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä mukaisesti ainakin kerran kahdessa vuodessa tai sellaisen jäsenvaltion pyynnöstä, jota koskee poikkeus. Slovenia esitti 2 päivänä maaliskuuta 2006 virallisen pyynnön lähentymiskehityksen arvioimisesta.

⁽⁶⁾ EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33.

⁽⁷⁾ EYVL C 236, 2.8.1997, s. 5.

⁽⁸⁾ EYVL C 345, 13.11.1998, s. 6. Sopimus sellaisena kuin se on muutettuna 14 päivänä syyskuuta 2000 tehdyllä sopimuksella (EYVL C 362, 16.12.2000, s. 11).

- (7) Kunkin jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä, kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on tarpeen mukaan muutettava, jotta se olisi sopusoinnussa perustamissopimuksen 108 ja 109 artiklan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussääntö, jäljempänä 'EKP:n perussääntö', kanssa. Komission ja EKP:n kertomuksissa arvioidaan yksityiskohtaisesti Slovenian lainsäädännön yhteensopivuutta perustamissopimuksen 108 ja 109 artiklan sekä EKP:n perussääntöä kanssa.
- (8) Perustamissopimuksen 121 artiklassa tarkoitetuista lähentymisperusteista tehdyn pöytäkirjan 1 artiklan mukaan perustamissopimuksen 121 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua hintatason vakauden arviointiperusteella tarkoitetaan, että jäsenvaltio on saavuttanut kestävän hintatason vakauden ja tarkasteluajankohtaa edeltävän vuoden aikana todetun keskimääräisen rahanarvon alentumisasteen, joka ylittää enintään 1,5 prosentilla enintään kolmen hintatason vakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion vastaavan asteen. Hintavakautta arvioidessa inflaatiota mitataan yhdenmukaistetuilla kuluttajahintaindeksillä (YKHI), jotka on määritelty neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2494/95⁽¹⁾. Hintavakausperusteen arvioimiseksi jäsenvaltion inflaatiota on mitattu kahdentoista kuukausi-indeksin aritmeettisen keskiarvon prosentuaalisena muutoksena verrattuna edellisen jakson kahdentoista kuukausi-indeksin aritmeettiseen keskiarvoon. Maaliskuussa 2006 päättyneen yhden vuoden tarkastelujakson aikana kolme hintavakaudessa parhaiten suoriutunutta jäsenvaltiota olivat Ruotsi, jonka inflaatio oli 0,9 prosenttia, Suomi, jonka inflaatio oli 1,0 prosenttia ja Puola, jonka inflaatio oli 1,5 prosenttia. Komission ja EKP:n kertomuksissa on käytetty viitearvoa, joka on saatu laskemalla kolmen hintavakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion inflaation yksinkertainen aritmeettinen keskiarvo, johon on lisätty 1,5 prosenttiyksikköä. Maaliskuussa 2006 päättyneen vuoden jakson viitearvo oli 2,6 prosenttia.
- (9) Perustamissopimuksen 121 artiklassa tarkoitetuista lähentymisperusteista tehdyn pöytäkirjan 2 artiklan mukaan 121 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu julkistalouden tilannetta koskeva arviointiperuste merkitsee, ettei jäsenvaltiota tarkasteluajankohtana koske perustamissopimuksen 104 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu neuvoston päätös liiallisen alijäämän olemassaolosta kyseisessä jäsenvaltiossa.
- (10) Perustamissopimuksen 121 artiklassa tarkoitetuista lähentymisperusteista tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaan perustamissopimuksen 121 artiklan 1 kohdan kolmannessa luetelmakohdassa tarkoitettu Euroopan valuuttajärjestelmän valuuttakurssijärjestelmään osallistumista koskeva arviointiperuste merkitsee, että jäsenvaltio on noudattanut Euroopan valuuttajärjestelmän valuuttakurssijärjestelmässä (ERM) määrättyjä tavanomaisia vaihteluvälejä ilman, että sillä on ollut merkittäviä paineita, ainakin kahtena viimeisenä tarkasteluajankohtaa edeltävänä vuotena. Erityisesti jäsenvaltio ei ole omasta aloitteestaan saanut alentaa valuutan kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa toisen jäsenvaltion valuuttaan samana aikana. Valuuttakurssia koskevan lähentymisperusteen täyttymistä on arvioitu 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen ERM II:n puitteissa. Arvioidessaan kertomuksissaan tämän lähentymisperusteen täyttymistä komissio ja EKP ovat tarkastelleet huhtikuussa 2006 päättynyttä kahden vuoden jaksoa.
- (11) Perustamissopimuksen 121 artiklassa tarkoitetuista lähentymisperusteista tehdyn pöytäkirjan 4 artiklan mukaan 121 artiklan 1 kohdan neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettu korkokantojen lähentymisperuste tarkasteluajankohtaa edeltävänä vuotena merkitsee, että jäsenvaltion pitkän aikavälin korkokantojen keskimääräinen nimellistaso on enintään kaksi prosenttiyksikköä korkeampi kuin enintään kolmen hintavakaudessa parhaiten suoriutuneen jäsenvaltion vastaava taso. Korkokantojen lähentymisperusteen tarkastelussa on käytetty vertailukelpoisia valtion 10 vuoden viitelainan korkoja. Korkokantojen lähentymisperusteen täyttämistä arvioidessa komission ja EKP:n kertomuksissa on laskettu viitearvo lisäämällä kaksi prosenttiyksikköä kolmen hintavakauden parhaiten saavuttaneen jäsenvaltion pitkäaikaisen nimelliskorkojen yksinkertaiseen aritmeettiseen keskiarvoon. Maaliskuussa 2006 päättyneen vuoden jakson viitearvo oli 5,9 prosenttia.
- (12) Lähentymisperusteista tehdyn pöytäkirjan 5 artiklan mukaan komissio toimittaa lähentymisperusteiden täyttämisen arvioinnissa käytettävät tilastotiedot. Komissio on toimittanut tarvittavat tiedot tämän päätöksen valmistelua varten. Julkista taloutta koskevat tiedot se toimitti jäsenvaltioiden 1 päivään huhtikuuta 2006 mennessä Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan soveltamisesta 22 päivänä marraskuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3605/93 mukaisesti⁽²⁾ antamien kertomusten pohjalta.
- (13) Niiden kertomusten perusteella, jotka komissio ja EKP ovat laatineet Slovenian edistymisestä talous- ja rahaliiton toteuttamiseen liittyvien velvollisuuksiensa täyttämässä, komissio katsoo seuraavaa:
- Slovenian kansallinen lainsäädäntö, sen kansallisen keskuspankin perussääntö mukaan luettuna, on sopusoinnussa perustamissopimuksen 108 ja 109 artiklan sekä EKP:n perussääntöä kanssa.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 2494/95. Annettu 23 päivänä lokakuuta 1995, yhdenmukaistetuista kuluttajahintaindeksistä (EYVL L 257, 27.10.1995, s. 1). Asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 332, 31.12.1993, s. 7. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2103/2005 (EUVL L 337, 22.12.2005, s. 1).

Siltä osin, täyttääkö Slovenia perustamissopimuksen 121 artiklan 1 kohdan neljässä luetelmakohdassa mainitut lähentymisperusteet, voidaan todeta seuraavaa:

- Slovenian keskimääräinen inflaatio oli maaliskuussa 2006 päättyneen vuoden aikana 2,3 prosenttia, joka on viitearvon alapuolella, ja inflaatio todennäköisesti pysyy lähikuukausina viitearvon alapuolella,
- Sloveniasta ei ole tehty liiallista julkisen talouden alijäämää koskevaa neuvoston päätöstä,
- Slovenia on ollut ERM II:n jäsen 28 päivästä kesäkuuta 2004; huhtikuussa 2006 päättyneen kahden vuoden jakson aikana Slovenian tolariin (SIT) ei ole kohdistunut merkittäviä paineita eikä Slovenia ole omasta aloitteestaan alentanut tolarin kahdenvälistä keskuskurssia suhteessa euroon,
- maaliskuussa 2006 päättyneen vuoden aikana Slovenian pitkäaikaiset korot olivat keskimäärin 3,8 prosenttia, mikä alittaa viitearvon.

Slovenia on saavuttanut kestävän lähentymisen korkean tason näiden lähentymisperusteiden perusteella tarkasteltuna.

Näin ollen Slovenia täyttää yhtenäisvaluutan käyttööntamiseksi vaadittavat edellytykset.

- (14) Perustamissopimuksen 122 artiklan 2 kohdan mukaan neuvoston on määrä päätätä määräenemmistöllä komission ehdotuksesta, mitkä niistä jäsenvaltioista, joita koskee poikkeus, täyttävät yhtenäisvaluutan käyttööntamiseksi vaadittavat edellytykset, ja kumota poikkeukset näiden jäsenvaltioiden osalta,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Slovenia täyttää yhtenäisvaluutan käyttööntamiseksi vaadittavat edellytykset. Sloveniaa koskeva vuoden 2003 liittymisasiakirjan 4 artiklassa tarkoitettu poikkeus kumotaan 1 päivästä tammikuuta 2007.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

3 artikla

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 11 päivänä heinäkuuta 2006.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. HEINÄLUOMA